

Sygn. akt IV K 351/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Monika Zarzycka

Przy udziale oskarżyciela publicznego:----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24.07.2019r.

sprawy **M. N.**, syna A. i M., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 listopada 2018r., korzystając na mocy postanowienia Sądu Okręgowego (...) w W. (...) z dnia 24.07.2018r. sygn. akt (...) z przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego (...) sygn. akt (...),(...) bez usprawiedliwionej przyczyny nie powrócił do Aresztu Śledczego (...) przy ul. (...), najpóźniej trzy dni po upływie terminu,

tj. o czyn z art. 242 § 3 kk

orzeka

I. Oskarżonego **M. N.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 242 § 3 kk skazuje go, a na podstawie art. 242 § 3 kk w zw. z art. 242 § 2 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. D. kwotę 516,16 (pięćset szesnaście i 16/100) złotych – w tym 23% VAT - tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu;

III. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

sygn. akt IV K 351/19

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku postępowania, sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. N. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego(...) o sygn. (...) z dnia 8.06.2018r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności przebywał w Areszcie Śledczym (...). Na mocy postanowienia Sądu Okręgowego (...) w W. (...) z dnia 24.07.2018r. w sprawie o sygn. akt (...) udzielono mu przerwy w karze do 29.11.2018r. M. N. w dniu 30 listopada 2018r., korzystając z tej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności bez usprawiedliwionej przyczyny nie powrócił do Aresztu Śledczego (...) przy ul. (...), najpóźniej trzy dni po upływie terminu. Nie usprawiedliwił także przyczyny nie powrócenia do tej jednostki penitencjarnej ani też nie poinformował administracji aresztu śledczego o miejscu swojego pobytu. W wyniku podjętych czynności w dniu 1 kwietnia 2019r. M. N. został zatrzymany i doprowadzony do w/w Aresztu Śledczego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 62-63) oraz dokumentów ujawnionych w toku rozprawy.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, z których wynika, że nie stawiał się po przerwie w celu odbycia kary z przyczyn rodzinnych. Z jego relacji wynika, że pomagał w zorganizowaniu pogrzebu ciotki, a także w opiece nad dziećmi podczas choroby konkubiny, a także pracował w celu zdobycia środków na spłatę zadłużonego mieszkania. Dodał, że oczekiwał na rozstrzygnięcie swego wniosku o udzielenie dalszej przerwy, który złożył.

Oskarżony na rozprawie złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, który został uwzględniony i orzeczono wobec niego uzgodnioną karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżonego pouczone o treści art. 447§5 kpk (k.63).

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, który został poddany ocenie w oparciu o kryteria wskazane w art. 7 kpk Sąd uznał, że wina i okoliczności czynu zarzucanego oskarżonemu nie budzą wątpliwości. Oskarżony po wykorzystaniu przerwy w karze pozbawienia wolności, którą odbywał nie powrócił do Aresztu Śledczego w dniu 30.11.2018r. ani w ciągu trzech dni po upływie terminu przerwy, której mu udzielono i tym samym zrealizował znamiona czynu opisanego w dyspozycji art. 242§3 kk. W konsekwencji w ocenie Sądu zaistniały warunki do uwzględnienia wniosku o skazanie w trybie art. 387 kpk.

Oskarżony jest osobą wielokrotnie karaną sędownie (k.29-30). Uprzednio siedmiokrotnie orzekano wobec niego kary za przestępstwa, w tym pięciokrotnie kary pozbawienia wolności (dwukrotnie bezwzględne). W tej sytuacji, uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jego uprzednią karalność, w tym fakt, że orzekane wobec niego uprzednio kary wolnościowe okazały się nieskuteczne - Sąd uznał, że brak jest podstaw do orzekania wobec niego kar wolnościowych, a jedynie kara pozbawienia wolności może spełnić cele kary. W tym okolicznościach uwzględniono wniosek oskarżonego na skazanie go na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności uznając, że kara ta jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia jego uprzednią karalności i pozostałe dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 53§1 i 2 kk.

Sąd uznał, że oskarżony z uwagi na izolację nie jest w stanie ponieść kosztów postępowania i na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go z nich.

Obrońcy z urzędu zasądzono wynagrodzenie na pomoc prawną udzieloną oskarżonemu – uwzględniając jego udział w jednej rozprawie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.